

Afganistan:

Všeobecná bezpečnostná situácia

apríl 2018

Obsah

Výhrada/ Disclaimer	3
1. ECOI.NET, Všeobecná bezpečnostná situácia v Afganistane a udalosti v Kábule, 2017	4
2. UNHCR, Potreby medzinárodnej ochrany žiadateľov o azyl z Afganistanu, zo dňa 12. marca 2018 - Viedeň, Rakúsko	5
3. EASO, Správa o krajine pôvodu Afganistan bezpečnostná situácia, december 2017	7
4. Amnesty International, Prinútení íst' späť do nebezpečia, žiadatelia o azyl vrátení z Európy do Afganistanu, 2017.....	9
5. EASO Správa o krajine pôvodu Afganistan jednotlivci zacielovaní ozbrojenými aktérmi v konflikte, December 2017	11
6. EASO Správa o krajine pôvodu Afganistan kľúčové sociálno-ekonomicke indikátory, štátna ochrana a mobilita v meste Kábul, Mazar-a Sharif a Herat, August 2017	13
7. UNHCR Usmernenie pri posudzovaní oprávnenosti potreby medzinárodnej ochrany žiadateľov o azyl z Afganistanu, zo dňa 19. apríla 2016	15

Originálny jazyk - angličtina

1.	Ecoi.net, General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul, 2017	18
2.	UNHCR, International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan 12 March 2018 – Vienna, Austria	19
3.	EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Security Situation, December 2017	21
4.	Amnesty International, FORCED BACK TO DANGER ASYLUM-SEEKERS RETURNED FROM EUROPE TO AFGHANISTAN, 2017	22
5.	EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Individuals targeted by armed actors in the conflict, December 2017	24
6.	EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City, August 2017	27
7.	UNHCR ELIGIBILITY GUIDELINES FOR ASSESSING THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF ASYLUM-SEEKERS FROM AFGHANISTAN, 19 April 2016	29

Výhrada/ Disclaimer

Výhrada týkajúca sa použitých zdrojov a uvedených informácií/ Disclaimer on sources and information

Táto správa bola napísaná na základe starostlivo vybraných spoľahlivých a verejne dostupných zdrojov informácií. Všetky použité zdroje sú v správe uvedené. Všetky informácie uvedené v tejto správe boli vyhľadané, vyhodnotené a spracované s najvyššou možnou mierou starostlivosti vzhľadom na obmedzený rozsah času dostupného na jej vyhotovenie. Správa danú problematiku nepokrýva vyčerpávajúco a nie je ani rozhodujúca pre posúdenie konkrétnej žiadosti o azyl. Ak v správe nie je spomenutá určitá udalosť, osoba alebo organizácia, nemusí to nevyhnutne znamenáť, že sa udalosť nestala, alebo že táto osoba alebo organizácia neexistuje. Informácie uvedené v správe nevyjadrujú osobné ani politické názory Ligy za ľudské práva.

This report was composed on the basis of carefully selected reliable, publicly available sources of information. All sources used are referenced.

All the information provided has been researched, evaluated and processed with utmost care within a limited time span. The report does not pretend to be exhaustive. Neither is this document conclusive as to the merit of any claim to refugee status or asylum.

If a certain event, person or organization is not mentioned in the report, this does not necessarily mean that the event has not taken place or that the person or organization does not exist.

The information in the report does not necessarily reflect the opinion of The Human Rights League and makes no political statement whatsoever.

Výhrada použitia správy/ Disclaimer on the use of the report

Správa nemôže byť kopírovaná alebo publikovaná (či už úplne alebo čiastočne) bez predchádzajúceho súhlasu Ligy za ľudské práva, s tým, že verejné zdroje informácií použité v správe smú byť citované, nie ale ich preklad do slovenského jazyka alebo samostatná správa bez predchádzajúceho súhlasu Ligy za ľudské práva.

This report can not be reproduced or republished (partially or entirely) without the prior consent of The Human Rights League. The public sources of information used in this report can be quoted, but not their translation into Slovak, or the report itself without the prior consent of The Human Rights League.

1. Ecoi.net, Všeobecná bezpečnostná situácia v Afganistane a udalosti v Kábule, 2017

Kľúčové zistenie týkajúce sa súčasnej situácie v Afganistane, ktoré riadi všetky následné odporúčania, spočíva v tom, že Afganistan nie je v postkonfliktnnej situácii, kde existuje dostatočná stabilita umožňujúca zameranie na činnosti ako budovanie inštitúcií a rozvoj, ale je krajina, v ktorej prebieha konflikt, pričom len málo znakov svedčí o jeho ústupe." (Valné zhromaždenie OSN, 10. augusta 2017, s. 3) [ii]

Celková bezpečnostná situácia sa v posledných rokoch zhoršila, keďže Taliban bol schopný ovplyvňovať a do istej miery kontrolovať stále väčšie časti krajiny." (Valné zhromaždenie OSN, 10. augusta 2017, s. 4)

Boj medzi afganskou vládou a Talibanmi sa zintenzívnil v roku 2017 a mal za následok veľký počet civilných obetí." (HRW, 18. januára 2018) [iii]

Bezpečnostná situácia zostáva veľmi volatilná, keďže Taliban a Islamský štát v Iraku a Levante – provincia Khorasan (ISIL-KP) preukázali pokračujúcu schopnosť spôsobovať masové straty uprostred zvýšeného afganského a medzinárodného leteckého štrajku." (UNGA, 15 December 2017, p. 1)

"Bezpečnostná situácia zostáva veľmi volatilná, vzhľadom na pokračujúci konflikt medzi vládnymi a protivládnymi silami naprieč takmer celou krajinou. Organizácia Spojených národov zaznamenala 3 995 incidentov súvisiacich s bezpečnosťou od 15. septembra do 15. novembra, čo predstavuje pokles o 4% v porovnaní s rovnakým obdobím v roku 2016. Do 15. novembra zaznamenala OSN viac ako 21 105 incidentov súvisiacich s bezpečnosťou za prvých 11 mesiacov roku 2017, čo je nárast o 1 percento od roku 2016. Trvalý vysoký počet incidentov súvisí predovšetkým s ozbrojenými konfliktmi. V súlade so zavedenými trendmi predstavovali ozbrojené konflikty väčšinu bezpečnostných incidentov na úrovni 62 percent a následne improvizované výbušné zariadenia na úrovni 17 percent. Cielene zabijanie a únosy sa v porovnaní s rovnakým obdobím v roku 2016 zvýšili o 16 percent. Najväčší počet incidentov zaznamenal východný región, po ktorom nasledoval južný región, pričom obe regióny predstavovali 56 percent všetkých incidentov. [...] (Valné zhromaždenie OSN 15. decembra 2017, s. 5)

"Schopnosť afganskej vlády mať okresy a obyvateľstvo pod kontrolou klesla na najnižšiu úroveň, odkedy spoločnosť SIGAR začala analyzovať údaje o kontrole okresov v decembri 2015 a údaje o kontrole obyvateľstva v septembri 2016. Podľa USFOR-A približne 56,8% 407 okresov krajiny je v Afganistane pod vládnou kontrolou alebo jej vplyvom ku 24. augustu 2017 (...) "(SIGAR, 30. októbra 2017, s. 106)

Po Kábule boli najvyššie počty civilných obetí zaznamenané v provinciach Helmand, Nangarhar, Kandahár, Faryab, Uruzgan, Herat, Paktya, Kunduz a Laghman. "(UNAMA 15. februára 2018, s. 4)

"Vláda nadálej čeli rastúcim výzvam vzhladom na vysokú úroveň opotrebenia v afganskej národnej armáde a afganskej národnej polícií v dôsledku strát na životoch a dezercii, ako aj tiažkostí pri zabezpečovaní nových regrútov, a to najmä na pozícii začínajúceho dôstojníka (VZ OSN 15. septembra 2017, s. 5)

V provincii Kábul, UNAMA v období od januára do decembra 2017, zdokumentovala 4 percentné zvýšenie - 1831 civilných obetí (479 mŕtyvych a 1.352 zranených) - oproti roku 2016. Hlavnou príčinou civilných obetí v provincii boli samovražedné a komplexné útoky, po ktorých nasledovali improvizované výbušné zariadenia (IED) a cielené / úmyselné zabijanie. (UNAMA, 15. februára 2018, s. 67)

Taliban

"Taliban je zastrešujúcou organizáciou zahŕňajúcou voľne spojené povstalecké skupiny, vrátane viac či menej autonómnych skupín s rôznou mierou lojality k vedeniu a myšlienke islamského emirátu Afganistan. Organizačná štruktúra Talibanu je hierarchická, na vrchole je Amir ul - Muminin (veliteľ veriacich). On dáva morálne, náboženské a politické vyhlásenia, dohliada na sudcov, súdy a politické komisie, menuje tieňových guvernérov a velí vojenskej organizácii." (Landinfo, 13. mája 2016, str. 4) [viii]

"Celková ľudská sila Talibanu, vrátane bojovníkov a podporných prvkov, presahuje **200 000** ľudí. Bojovníci predstavujú asi 150 000, z ktorých okolo 60 000 je na plný úvazok, mobilné jednotky a zvyšok sú miestne milície. Mobilné jednotky sú väčšinou rozmiestnené v Pakistane a Iráne a nasadzujú sa do Afganistanu počas bojovej sezóny. "(Giustozzi, 23. augusta 2017, s. 12) [ix]"

Zdroj: <https://www.ecoi.net/en/countries/afghanistan/featured-topics/general-security-situation-in-afghanistan-and-events-in-kabul/>

2. UNHCR, Potreby medzinárodnej ochrany žiadateľov o azyl z Afganistanu, zo dňa 12. marca 2018 - Viedeň, Rakúsko

"*Využívanie improvizovaných výbušných zariadení (IED) proti vládnymi prvkami predstavovalo väčšinu civilných obetí v roku 2017 (40%) - vrátane samovražedných bômb a zariadení s tlakovými platňami v civilných obývaných oblastiach, často sa zameriavajúc na špecifické komunity vnímané ako odporcovia AGE (proti vládne prvy), ďalších 11% zranení bolo pripísaných úmyselným zabitiam. Približne 33% civilných obetí bolo spôsobených zastrelením alebo počas palby v rámci pozemných stretov medzi AGE a vládnymi silami.*

Zatiaľ čo civilisti v južnom regióne majú štandardne od roku 2009 najvyšší počet obetí, stredný región (vrátane mesta Kábul) od roku 2014 zaznamenal dramatický nárast počtu civilných obetí a stal sa druhým najnebezpečnejším regiónom Afganistanu pre civilistov v rokoch 2016 a 2017.

*Ani mesto Kábul, ani Herat neboli v roku 2017 bezpečnými pre civilistov, pričom obidve mestá hlásili stovky civilných obetí (**mesto Kábul > 1 600, čo predstavuje nárast o 17% v porovnaní s rokom 2016**).*

V priebehu roka 2017 UNAMA nadálej zaznamenávala únosy civilistov protivládnymi prvkami, dokumentujúc 255 incidentov zahŕňajúcich únos 1 005 civilistov (výsledkom bolo 76 úmrtí a 17 zranení).

Muži bojového veku a deti sú v nebezpečenstve núteného náboru: V kontrolovaných alebo sporných oblastiach protivládnych elementov môžu byť rodiny nútené poskytnúť mužov alebo chlapcov bojovať s ozbrojenou skupinou a / alebo nezákonné dane. Dospievajúci chlapci a mladí muži čelia zvýšenému riziku núteného náboru.

Medzi jednotlivcov vnímaných ako podporovatelia vlády alebo medzinárodného spoločenstva môžu patriť civilisti v oblastiach pod vládnou kontrolou, ako aj civilisti pracujúci pre vládu, národné mimovládne organizácie alebo medzinárodné spoločenstvo a ich rodinní príslušníci.

Medzinárodné právo nevyžaduje, aby ohrození jednotlivci predtým, než požiadajú o azyl, vyčerpali všetky možnosti vo svojej vlastnej krajine; to znamená, že azyl sa nepovažuje za poslednú možnosť. Dohovor z roku 1951 nevyžaduje alebo dokonca nenaznačuje, že strach z prenasledovania sa musí vždy vztáhovať na celé územie krajiny pôvodu utečenca.

"Žiadateľ musí byť schopný nájsť bezpečie a ochranu bez nebezpečenstva a rizika zranenia. Toto musí byť trvalé, nie ilúzorne alebo nepredvídateľné. Vo väčšine prípadov krajiny v ozbrojených konfliktoch nie sú bezpečné pre premiestnenie, najmä v súvislosti s posunom ozbrojených frontov, ktoré by mohli náhle priniesť neistotu do oblasti, ktorá bola doteraz považovaná za bezpečnú."

V afganskej spoločnosti sa život o samote negatívne asociouje s nevhodným správaním; napr. užívaním alkoholu alebo vedením nezákonných vzťahov. Toto vnímanie sa týka tak žien, ako aj mužov. V dôsledku toho sa Afganci bez rodiny alebo bez založenej komunitnej siete nemôžu odôvodnenie prestahovať do Kábulu alebo iných miest.

Zhoršujúca sa bezpečnostná situácia a nedostatočná absorpčná kapacita predstavujú významné výzvy na opäťovné začlenenie pre navrátilcov a vnútorné presídlených osôb. Medzi kľúčové riziká ochrany patrí nedostatok prístupu k primeranému prístrešiu, zdravotnej starostlivosti, vzdelaniu a dokumentácii; nedostatok životaschopných príležitostí na živobytie, ktoré majú za následok negatívne vyrovnavacie mechanizmy (napríklad vykorisťujúce pracovné podmienky, detskú prácu, skoré alebo nútené manželstvo, dlhy); hrozbu násilia a núteného náboru protivládnymi prvkami; a smrť alebo zranenie improvizovanými výbušnými zariadeniami (IED) a výbušnými zvyškami vojny (najmä medzi deťmi).

Zhrnutie:

Rozsiahly a eskalujúci konflikt má za následok rekordné straty na životoch civilistov, najmä v Kábule, nútene vysídľovanie v každom regióne, zvyšovanie násilia a cieleného zabíjania bez potrestania.

Vnútorné alternatívy ochrany (napríklad v Kábule, Herate) nie sú "relevantné a rozumné" v prípade absencie podpory rodiny alebo efektívnej komunitnej siete.

Protivládne prvky kontrolujú alebo bojujú takmer o polovicu krajiny, mladí muži a chlapci sú zacielovaní stranami konfliktu na základe vnímanej podpory / opozície, vysoké riziko núteneho náboru."

Zdroj: https://www.ecoi.net/en/file/local/1426865/90_1521184267_unhcr-afg-ppt-aurvasi-patel-20180312-oegavn.pdf

3. EASO, Správa o krajine pôvodu Afganistan bezpečnostná situácia, december 2017

"1.6.4 Cielené zabíjanie a únosy súvisiace s konfliktom

*V období od 1. januára do 30. júna 2017, UNAMA zdokumentovala 542 civilných obetí (320 mŕtvyx a 222 zranených) z 284 prípadov cieleného zabíjania vykonaného protivládnymi prvkkami, čo predstavuje 10% všetkých civilných obetí (312). V októbri 2017, UNAMA zdokumentovala, **znepokojujívý trend cielených vrázd zameraných na náboženských vodcov, civilistov vnímaných ako podporujúcich vládu alebo afganské národné bezpečnostné sily, a pokračujúce útoky na civilných zamestnancov vlády a osobnosti súdnictva a prokuratúry** '(313).*

*V období od 1. januára do 30. júna 2017 UNAMA zdokumentovala **131 prípadov únosov civilistov protivládnymi prvkkami, čo viedlo k 42 civilným obetiam (34 úmrtí a osem zranených) a únosom 467 civilistov**. Počas toho istého obdobia v roku 2016 zaznamenala UNAMA 198 prípadov únosov, čo viedlo k 86 civilným obetiam (46 úmrtí a 40 zranených) a únosom 1 141 civilistov. Podľa UNAMA "väčšina prípadov únosov viedla k prepusteniu unesených civilistov po sprostredkovani miestnych starejších alebo vyplatení výkupného. Civilné úmrtia a zranenia počas únosov boli väčšinou spôsobené násilím počas únosu alebo pokusov o útek "(314).*

UNHCR vo svojich usmerneniach o kvalifikovaní sa za utečenca (z apríla 2016) uviedlo nasledujúce informácie o schopnosti afganského štátu chrániť civilné obyvateľstvo (332):

"Aj keď právny rámec stanovuje ochranu ľudských práv, realizácia záväzkov Afganistanu podľa vnútrostátneho a medzinárodného práva na podporu a ochranu týchto práv v praxi často zostáva výzvou. Afganská správa a dodržiavanie zásad právneho štátu sú vnímané ako mimoriadne slabé, zatiaľ čo spokojnosť verejnosti s výkonnosťou vlády a dôverou vo verejné inštitúcie sa v roku 2015 prudko znížila.

Schopnosť vlády chrániť ľudské práva je v mnohých okresoch oslabená neistotou a vysokým počtom útokov protivládnych prvkov. Vidiecke a nestabilné oblasti údajne trpia všeobecne slabým formálnym justičným systémom, ktorý nie je schopný účinne a spoločne rozhodovať o občianskych a trestných sporoch. Vládou ustanovení súdcovia a prokurátori často údajne nie sú schopní zostať v týchto komunitách z dôvodu neistoty. Vysoká úroveň korupcie, výzvy v účinnej správe vecí verejných a atmosféra beztrestnosti sú pozorovateľmi hlásené ako faktory, ktoré oslabujú právny štát a ohrozujú schopnosť štátu poskytovať ochranu pred porušovaním ľudských práv "

Vykonávateelia práva sú sami často obeťami útokov (333).

Na základe domáceho a odborného prieskumu zameraného na meranie princípov právneho štátu v praktických a každodenných situáciach v Kábule, Kandaháre a Herate, the World Justice Project's 2016 Rule of Law Index, Afganistan sa zaradil na 111 miesto na zozname 113 krajín sveta v rámci celkového skóre vlády práva (334).

Pozadie konfliktu a aktérov v provincii Laghman

Podľa ISW je Laghman provinčiou, kde si tradične udržiava vysoký stupeň vplyvu Taliban (1581). Podobne sa Landinfo odvoláva na Laghman (ako jeho susediace provincie Kunar, Nuristan a Nangarhar) ako na provinciu, kde si Taliban a iné povstalecké skupiny udržiavajú silnú oporu počas mnohých rokov. Podľa medzinárodného záchranného pracovníka a správ z médií, citovanej Landinfo, je väčšina povstaleckých aktivít v Laghmane spojená s Talibanom (1583). ICG oznámilo v roku 2011, že v provincii pôsobí 23 malých skupín bojovníkov Talibanu, pričom každá skupina má desať až 30 ozbrojených mužov. V laghmanských oblastiach s paštúnskou väčšinou Taliban "využíva napätie, zameriava svoje náborové úsilie na kmeňový a politický frakcionizmus, odcudzenie v dôsledku medzinárodných operácií a súperenie miestnych vlád" (1584).

Od 1. septembra 2016 do 31. mája 2017 zaznamenala provincia Laghman 1 226 bezpečnostných incidentov (1592).

Ako uviedla KP v marci 2017, "protivládne ozbrojené militantné skupiny zintenzívnilo svoje povstalecké aktivity v niektorých častiach provincie počas posledných rokov" (1594). Americký osobitný inšpektor pre rekonštrukciu v Afganistane (SIGAR) poznamenáva, že ku koncu roka 2016 prebiehali boje medzi ANSF a protivládnymi prvkami v Laghmane (1595). Dánska rada pre utečencov (DRC) konštatovala, že koncom roka 2016 došlo k zvýšeniu prítomnosti opozičných skupín v provincii (1596).

UNAMA zdokumentovala v prvej polovici roku 2017 v provincii Laghman celkovo 210 civilných obetí (53 úmrtí a 157 zranených), čo je v porovnaní s rovnakým obdobím v roku 2016 nárast o 58%.

Pokial' ide o iné typy incidentov, ktoré mali za následok civilné obete, UNAMA poznamenala, že v novembri 2016 protivládne prvky v okrese Alishang uniesli muža a dvoch chlapcov na

základe predpokladu, že ich členovia rodiny pracujú pre vládu. Títo traja boli neskôr prepustení po vyjadnávaniach starejších (1608). "

Zdroj: https://www.ecoi.net/en/file/local/1420598/1226_1514466342_easo-afghanistan-security-situation-2017.pdf

4. Amnesty International, Prinútení ísť späť do nebezpečia, žiadatelia o azyl vrátení z Európy do Afganistanu, 2017

"Zhoršenie bezpečnostnej situácie, ku ktorej došlo v roku 2016, pretrváva v roku 2017. V júni 2017 generálny tajomník OSN charakterizoval situáciu v Afganistane ako "intenzívne nestálu" 35 a Európske operácie civilnej ochrany a humanitárnej pomoci (ECHO) vyhlásili, že situácia "sa zmenila na čoraz naliehavejšiu humanitárnu krízu." 36

V období od 1. januára do 30. júna 2017 UNAMA zdokumentovala 5 243 civilných obetí (1 662 úmrtí a 3 581 zranených osôb). 38 Niektoré z hlavných trendov zaznamenaných agentúrou UNAMA v prvých šiestich mesiacoch roku 2017 zahŕňajú: 39

- *V prvej polovici roka 2017 agentúra OSN zaznamenala viac civilných úmrtí a zranení pri samovražedných a komplexných útokoch ako v predchádzajúcich šiestich mesiacoch od doby, kedy misia začala v roku 2009 systematickú dokumentáciu civilných obetí.*
- *Väčšina týchto civilných obetí bola spôsobená protivládnymi prvkami, ktoré používali taktiku improvizovaných výbušných zariadení v obývaných oblastiach - najmä samovražedné bomby a prístroje s tlakovými platňami.*
- *V meste Kábul sa vyskytlo 19% všetkých civilných obetí.*

Počet civilných obetí sa zvýšil v 15 z 34 provincií Afganistanu, najmä v dôsledku zvýšených útokov protivládnych prvkov. UNAMA tiež uviedla, že "mimoriadne znepokojujúca skutočnosť" bola skutočnosť, že "samovražedné a komplexné útoky mali za následok 1 151 civilných obetí (259 úmrtí a 892 zranených), čo predstavuje 15% nárast v porovnaní s prvými šiestimi mesiacmi roku 2016." 40

V správe UNAMA sa uvádza, že: "Z 1,048 civilných obetí (219 úmrtí a 829 zranených) zdokumentovaných v provincii Kábul bolo 94% výsledkom samovražedných a komplexných útokov protivládnych prvkov v meste Kábul. 41 Po Kábule, deväť provincií s najvyšším počtom civilných obetí predstavujú provincie: 42

- *Helmand (juh)* • *Kandahár (juh)* • *Nangarhar (východ)* • *Uruzgan (juh)* • *Faryab (sever)* • *Herat (Západ)* • *Laghman*

VŠETKY ČASTI KRAJINY SÚ ZASIAHNUTÉ

Ako uvádza vyššie uvedený zoznam provincií, žiadna časť Afganistanu nie je bezpečná. Obete boli zdokumentované zo severu na juh a z východu na západ. Navyše konflikt je nestabilný a zahŕňa viacero skupín, ktoré sa neustále usilujú o získanie alebo opäťovné získanie územia a ktorých činy môžu byť nepredvídateľné. Viaceré agentúry OSN a mimovládne organizácie zdôraznili širokú povahu konfliktu. V roku 2016 UNHCR uviedlo, že konflikt sa čoraz viac dotýka všetkých častí Afganistanu.⁴⁵

PRENASLEDOVANIE

Prenasledovanie nie je lokalizovanou hrozbou. Toto závažné porušovanie ľudských práv prebieha v celej krajine bez ohľadu na to, či táto oblasť podlieha účinnej kontrole provládnych sôl alebo protivládnych prvkov.⁷⁴ V oblastiach pod kontrolou vlády štátne agenti rutinne porušujú ľudské práva. ⁷⁵ Provládne ozbrojené skupiny sú zodpovedné za zneužívanie akým je úmyselné zabijanie, útoky, vydieranie a zastrašovanie.⁷⁶ V regiónoch, ktoré kontrolujú protivládne prvy, sú porušenia ľudských práv rozšírené.⁷⁷ Patria sem mimosúdne popravy, mučenie a zlé zaobchádzanie, ako aj upieranie práva na slobodný pohyb, slobodu prejavu, politickú účasť, prístup k vzdelaniu a právo na zdravotnú starostlivosť.⁷⁸ Okrem toho obe strany konfliktu porušujú ľudské práva v oblastiach, ktoré nespadajú pod ich príslušnú kontrolu.⁷⁹

Potrestanie a vyvodenie zodpovednosti za tieto zneužívania je zriedkavé. Afganistan zažíva vysokú mieru korupcie, kultúru bezrestnosti a problémy v oblasti správy vecí verejných.⁸⁰ Tieto faktory spoločne oslabujú právny štát a schopnosti afganskej vlády chrániť ľudí pred porušovaním ľudských práv.⁸¹ Schopnosť vlády dodržiavať ľudské práva je d'alej narušená neistotou, nestabilitou a častými útokmi protivládnych prvkov.⁸² Niektorí štátne aktéri, ktorých úlohou je chrániť ľudské práva - vrátane miestnych a národných policajných sôl - sú samé údajne zodpovedné za takéto zneužívania.⁸³

Podmienky v Afganistane sú v súčasnosti také volatilné a nebezpečné, že požadované podmienky relevantnosti a primeranosti nie je možné splniť pre uplatnenie koncepcie vnútorného presídlenia. Ako sa podrobne uvádza v kapitole 2, Afganistan je v súčasnosti ovládaný vnútrostátnym ozbrojeným konfliktom medzi protivládnymi prvkami a provládnymi silami. Medzi protivládne prvy patrí Taliban a skupina nazývajúca sa Islamský štát, ale aj viac ako 20 ďalších ozbrojených skupín pôsobí vo vnútri krajiny. Správy expertov OSN a iné zdroje dokazujú, že konflikt v Afganistane a vplyv na civilistov sa v posledných dvoch rokoch zhoršil. Konflikt je nepredvídateľný a žiadna časť krajiny sa nemôže považovať za trvalo bezpečnú. Okrem všeobecného nebezpečenstva smrti a zranenia v konflikte sú Afganci vystavení aj riziku prenasledovania a mučenia a iného zlého zaobchádzania. Porušovanie ľudských práv voči civilnému obyvateľstvu sa odohráva vo všetkých častiach krajiny bez ohľadu na to, kto vykonáva kontrolu v danej oblasti.¹⁷⁴"

Zdroj:

https://www.ecoi.net/en/file/local/1411051/1226_1507186005_asa1168662017english.pdf

5. EASO Správa o krajine pôvodu Afganistan jednotlivci zacielovaní ozbrojenými aktérmi v konflikte, December 2017

"Napriek ich "vnútorným usmerneniam" (layeha) proti únosom za výkupné, zistilo sa, že Taliban sa stále viac zameriava na finančne bohaté afganské civilné obyvateľstvo. V správe OSN sa zistilo, že plášť ideologickej alebo politických požiadaviek sa v mnohých z týchto prípadov používa čisté získavanie peňazí. Avšak nielen bohatí Afganci sú unášaní za výkupné. OSN uviedlo, že v rokoch 2003 až 2014 na talibanských hraničných priechodoch boli osoby, o ktorých sa predpokladalo, že nepodporujú ozbrojenú protivládnú skupinu, bud' popravené na mieste, alebo unesené s cieľom získať peniaze od ich príbuzných (100). (Pozri 1.1.5.4 Kontrolné body)

1.1.5.2 Zacielovanie

V roku 2016 UNAMA zdokumentovala najmenej 2 719 civilných obetí - 871 úmrtí a 1 848 zranených - v dôsledku útokov úmyselne zameraných na civilistov a civilné objekty, ktoré predstavujú 24 percent všetkých civilných obetí v roku 2016, alebo 39 percent všetkých úmrtí priprisovaných protivládnym prvkom (AGE). Tieto útoky zahŕňali taktiky, akými sú samovražedné útoky zamerané na pokojných demonštrantov a tých, ktorí sa modlia v mešitách, ako aj **cielené zabíjanie konkrétnych individuálnych civilistov, ktorí sú vnímaní, že nepodporujú protivládne prvéky**, väčšinou pomocou streľby alebo detonácie improvizovaných výbušných zariadení (103). V prvých šiestich mesiacoch roku 2017 zaznamenala UNAMA ešte vyššie percento civilných obetí z útokov úmyselne zameraných na civilistov, pričom konštatovala, že 1 413 civilných obetí bolo výsledkom útokov protivládných prvkov, ktoré sa úmyselne zameriavalia na civilistov. Z celkového počtu 1 413 civilných obetí z takýchto útokov bolo v prvej polovici roku 2017 27 percent všetkých civilných obetí alebo 40 percent všetkých nehôd pripadajúcich protivládnym prvkom. UNAMA poznamenala, že tieto čísla sú konzervatívne, pretože nezahrňajú útoky zamerané na políciu alebo neznáme ciele, z ktorých niektoré sa mohli v čase zamerania považovať za civilné objekty (104).

Nielen, že povstalci zabili a zranili civilistov v roku 2016, ale boli zodpovední za 350 prípadov **únosov zahŕňajúcich celkovo 1 858 cielových osôb, často založených na podozrení zo spojenia s vládou** vrátane vládnych zamestnancov a príslušníkov Afganských národných bezpečnostných sôl (ANSF) mimo službu. Väčšina z týchto únosených bola prepustená po zaplatení výkupného alebo vyjednávaní staršími, ale **84 bolo tiež zabitých a 46 zranených**, väčšinou členovia ANSF mimo službu, ich rodinní príslušníci, vládni zamestnanci a **ludia vnímaní ako "špióni" vlády**.

1.2 Cielené osoby

Ciele úmyselného zabíjania alebo únosov povstalcami v roku 2016 zahŕňajú podľa UNAMA kmeňových starejších, justičných pracovníkov, civilných vládnych pracovníkov a **civilistov**, ktorí sú **údajne vládnymi špiónmi**, ale aj **civilistov**, ktorí **odmietli dodržiavať pokyny povstalcov** (148).

V roku 2017 UNAMA do tohto zoznamu pridala "civilistov vnímaných ako odporcovia hodnôt protivládnych prvkov" (149).

1.2.2.2 Obvinenie z podpory vlády alebo špionáže

Zacielenie Talibana sa neobmedzuje len na tých, ktorí sú štátnymi zamestnancami, ale aj na tých, ktorí sú obvinení z toho, že sú podporovateľmi vlády (217). V roku 2013 UNAMA zdokumentovala 246 útokov na civilistov, ktorí nemali oficiálnu príslušnosť k vláde, mimovládnym organizáciám alebo uznaným civilným inštitúciám (tj lekárske, vzdelávacie, volebné, programovanie pre rozvoj). **Tieto útoky na civilistov vyústili do 532 civilných obetí.** Tieto incidenty spočívali v úmyselných útokoch povstalcov na civilistov, vrátane polnohospodárov, obchodníkov a študentov, ktorí boli vnímani ako podporujúci vládu alebo vnútroštátne alebo medzinárodné bezpečnostné sily (218). Zdroje informujú o nasledujúcich príkladoch:

- *V auguste 2017 Taliban údajne uniesol viac ako 30 ľudí z dediny v Kandahári a niekoľko z nich zabil kvôli ich obvineniu z podpory vlády (219).*
- **Taliban v heratskej štvrti Gozara zastavil auto troch zamestnancov firmy zameriavajúcej sa na stavbu ciest a zastrelil ich na mieste (220).**
- *V meste Ghazni Taliban zatvoril bazár a vyhrážal sa každému obchodníkovi, aby zavreli svoj obchod z dôvodu, že u nich miestna polícia nakupovala tovar (221).*

Prostredníctvom svojho paralelného súdneho systému Taliban tiež potrestal tých, ktorých obvinil z toho, že sú špiónmi, a odovzdávajú informácie o Talibane vláde (222). Podľa Giustozziho sa špionáž za vládu považuje za trestný čin sám osebe, bez možnosti zlútovania (223). Príklady zahŕňajú:

- *V marci 2016 bol zastrelený a usmrtený strážca pred mešitou, kde pracoval. Taliban sa prehlásil k zodpovednosti za incident tvrdiac, že obet' spolupracovala s vládnymi spravodajskými službami (224).*
- **V auguste 2016 v meste Kapisa Taliban obvinil 20-ročného študenta zo špionáže, uniesol ho a zabil ho o týždeň neskôr (225).**

Analytik z Afghanistan Analysts Network uviedol v rozhovore pre kanadský IRB v roku 2016, že aj po premiestnení, žiadani jednotlivci môžu byť nájdení a zabiti Talibonom v závislosti od súčasnej politickej klímy a v závislosti od profilu jednotlivca (533).

Podľa dvoch zdrojov kanadského IRB, odborného inžiniera na Ústave národnej bezpečnosti a boja proti terorizmu na Syrakúzovej univerzite a riaditeľa Programu pre kultúru a konflikt na námornej postgraduálnej škole v Kalifornii, Taliban má schopnosť sledovať jednotlivcov po presídlení, na čo používa ich formálne siete miestnych veliteľov a tieňových guvernérsov a

mullahov (534). Podľa Giustozziho, dokonca aj po premiestnení, sú títo ľudia stále "vystavení riziku chytenia, keď cestujú po ceste na kontrolnom mieste Talibana" (536).

Podľa ústnych zdrojov s ktorými IRB spravilo rozhovor, sú afganské komunity veľmi úzko späté a Afganci vedia, kedy prichádza nováčik do ich komunity alebo cez ňu prechádza. Veľa vecí ovplyvňuje schopnosť osoby zamaskovať jej zázemie, ako napríklad "domorodé / miestne spojenie so staršími a rodinnými príslušníkmi, regionálne prízvukové rozdiely, posledné mená, ktoré môžu prezrádzať pôvod, náboženské vyznanie a modlitebné rituály a profil vyššie vzdelaných ľudí, ktorý prezrádza, že jednotlivec je súčasťou vyššej spoločenskej triedy "(537). Podľa článku RFE / RL o Talibane v digitálnom veku sa tieto rodinné a komunitné siete rozširujú cez sociálne médiá a prostredníctvom znalostí týchto blízkych spoločenstiev môže Taliban sledovať osobu online a obťažovať ju, aby prestala s jej prácou aj cez sociálne médiá (538).

Nielen, že Taliban preveruje každého, kto príde do dediny alebo mesta, ktoré kontrolujú, podľa Giustozziho tiež preveruje tých, ktorí cestujú do oblastí pod vládnou kontrolou kvôli podezreniu špionáže pre vládu. "Tí, ktorí cestujú do alebo z oblasti Talibana, by mali byť schopní poskytnúť presvedčivé odôvodnenie svojho cestovania, lepšie, ak by boli podporené nejakými dôkazmi obchodných dohôd, zdravotných potrieb atď. V prípade, že Taliban hľadá vinníkov zo špionáže v prospech vlády, ktorokolvek podozrivý z toho, že ide/bol za orgánmi, by bol vystavený veľkému riziku" (541)

V Kábule je podľa Giustozziho správy z roku 2017 pre LandInfo najmenej 1 500 špiónov a informátorov Talibana. Toto zistenie sa opiera hlavne o rozhovory so zdrojmi Talibana. Podľa týchto zdrojov majú rozličné siete v rámci Talibana rôzne sledovacie úlohy: siet Haqqani zhromažďuje informácie o špeciálnych operáciách (veľké útoky na vysoké profily), zatiaľ čo Peshawar Shura vystopováva žiadajúcich jednotlivcov. Peshawarská šúra má približne 500 špiónov a informátorov v Kábule. Zatiaľ čo sa útoky s vysokým profilom zdajú byť prevažne v centre miest, cielené zabijanie, vrátane tých s magnetickými IED, sa odohráva mimo centra mest (547). V dôsledku niekol'kých čelných útokov na mestá v období rokov 2015-2016 Taliban v súčasnosti usiluje o to, aby sa viac infiltroval v mestách, ako kedykoľvek predtým, podľa Giustozziho (549) "

Zdroj:

https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_targeting_conflict.pdf

6. EASO Správa o krajine pôvodu Afganistan kl'účové sociálno-ekonomicke indikátory, štátna ochrana a mobilita v meste Kábul, Mazar-a Sharif a Herat, August 2017

"3.2. Afganská národná armáda (ANA)

3.2.2.1. Mandát a štruktúra

ANA má mandát poskytovať vonkajšiu bezpečnosť, ale primárne slúži na boj proti domácom povstalcom a ozbrojeným skupinám (717).

3.2.2.2. Kapacita a efektívnosť

Podľa SIGAR, afganské bezpečnostné sily "zatial" neboli schopné zabezpečiť celý Afganistan a stratili územia kvôli povstalcom" (730). Neistota sa v roku 2016 zintenzívnila, keď Taliban pôsobil (731), dokonca aj v oblastiach "nominálne pod vládnou kontrolou" (732). Počet okresov pod povstaleckou kontrolou sa zvýšil v poslednom štvrtroku roku 2016, podľa amerických úradov (733). V januári 2017 americká armáda uviedli, že približne 57,2% 407 okresov krajiny je pod kontrolou alebo vplyvom afganskej vlády, čo je pokles zo 63,4% zaznamenaných v auguste 2016 a 15% pokles oproti novemburu 2015 (734).

Podľa Afghanistan Analysts Network (AAN) sú bezpečnostné sily pod tlakom opotrebenia a majú slabinu v "bojovej pripravenosti, logistike, vzdušnej sile, morálke, informačných schopnostiach, velenia a kontroly". Jednotky nemajú koherenciu a koordináciu a nadálej porušujú ľudské práva a spôsobujú civilné straty. Výsledkom toho je, že "nielenže jednotky na zemi často nie sú schopné ani ochotné efektívne reagovať na útoky na Talibana, ale sú tiež často nedostatočne vybavené, ponechané postarať sa o seba pričom čelia nereagujúcemu, ľahostajnému a niekedy nekompetentnému veleniu, ktoré je dôsledkom politického rozdelenia, nedôvery a korupcie." (744)

3.4. Afganská národná polícia (ANP)

3.4.1. Mandát a štruktúra

ANP je pod dohľadom ministerstva vnútra a zodpovedá za vnútorný poriadok a bezpečnosť (775)

3.4.3. Prístup a účinnosť

Policajná odpoved' je charakterizovaná zdrojmi ako nespolahlivá a nekonzistentná (818). Na spustenie reakcie polície v meste Herat, Mazare a meste Kábulu musí dôjsť k veľmi závažnému trestnému činu, napríklad vražda (819) alebo musí ísiť o veľmi zámožnú obeť alebo dobre spoločensky situovanú obeť. (820)

MoI bol ovplyvnený problémami integrity, ako napríklad údajne rozšírená korupcia, nedostatočná výkonnosť a zneužívanie právomoci úradníkmi ANP (832).

Freedom House uvádzá, že korupcia je "nekontrolovateľná" a poznamenáva, že zhorenie bezpečnosti prispelo k beztrestnosti korupčných praktík (839). IWA uvádzá, že korupcia v obranných a bezpečnostných inštitúciách v Afganistane "vážne ovplyvnila" schopnosť týchto sôl poskytovať bezpečnosť a legitimitu vlády (840). SIGAR poznamenal, že medzi Afgancami, ktorí mali kontakt s políciou v roku 2016, 48% tvrdí, že zaplatili úplatok, čo je pokles z 53% v roku 2015 (841). Údajne 90% Afgancov zažíva korupciu vo svojom každodennom živote,

pričom väčšina problémov vyplýva z povinnosti zaplatiť úplatok políciu alebo vládnym úradníkom (842).

3.5. Formálny súdny systém

Pokial' ide o možnosti prístupu ľudí k občianskej a trestnej spravodlivosti, World Justice Project zistil, že faktory, ktoré najviac postihujú tieto sektory súdnicstva, boli **korupcia, diskriminácia a nevhodný politický vplyv**. Pokial' ide o "absenciu korupcie" ako ukazovateľa, súdnicstvo a legislatíva boli najviac citované ako postihnuté korupciou, zatiaľ čo výkonná zložka a polícia / armáda boli na tom o niečo lepšie (1052). **Nedostatok finančných prostriedkov, personálu a primeranej odbornej prípravy, rovnako ako zaujatosť a ohrozenie bezpečnosti, postihli aj súdny sektor** (1053). V správe Ministerstva spravodlivosti z polovice roka 2016, ktorá bola zverejnená v septembri 2016, boli ako hlavné problémy, ktoré ovplyvňujú súdny systém identifikované vrátane nebezpečnej situácie v provinciách, **nedostatok pomocného právneho personálu, nedostatok zariadení a úradov a slabá spolupráca medzi políciou, prokurátorou a súdmi** (1054). AIRHC tiež identifikovala viaceré prekážky prístupu k spravodlivosti v roku 2015 vrátane nedostatku dôsledného vyšetrovania za účelom odhalenia trestných činov, korupcia na súdoch a v súdnom systéme, nedostatok administratívneho personálu, neaktívni právni zástupcovia v niektorých okresoch, neaktívne súdy prvého stupňa, zlý prístup k právnikom, vplyvné a silné osoby, ktoré ovplyvňujú súdnicstvo, nedostatok stíhania páchateľov a svojvoľné zadržiavanie (1055). "

Zdroj:

https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_COI_Afghanistan_IPA_August2017.pdf

7. UNHCR Usmernenie pri posudzovaní oprávnenosti potreby medzinárodnej ochrany žiadateľov o azyl z Afganistanu, zo dňa 19. apríla 2016

"A. Potenciálne rizikové profily

1.Jednotlivci, ktorí podporujú alebo sú vnímaní, že podporujú vládu a medzinárodné spoločenstvo, vrátane medzinárodných vojenských súd

Protivládne prvky sa systematicky zameriavajú na civilistov, ktorí majú spojenie s alebo u ktorých je takéto spojenie vnímané s afganskou vládou, afganskou občianskou spoločnosťou a medzinárodným spoločenstvom v Afganistane, vrátane medzinárodných vojenských súd a medzinárodných humanitárnych a rozvojových aktérov.

Medzi primárnymi cieľmi takýchto útokov sú národní a miestni politickí lídri, vládni úradníci, učitelia a iní štátni úradníci, policajti, kmeňové starejší, náboženskí lídri, ženy vo verejnej sfére, civilisti obvinení zo špináže pre provládne sily, aktivisti za ľudské práva, humanitárni a rozvojoví pracovníci a stavební robotníci.20

22. apríla 2015 Taliban oznamil, že tak ako v predchádzajúcich rokoch, jarná ofenzíva bude zameraná na vládnych úradníkov a iných, ktorí sú vnímaní ako podpora vlády a

medzinárodného spoločenstva.208 Napriek deklarovanému úmyslu Talibantu znížiť civilné obete, pokračujú správy o útokoch Talibantu, ktoré sa osobitne zameriavajú na civilistov a predmety chránené podľa medzinárodného humanitárneho práva.210

Popri cielenom zabíjaní sa tiež uvádzia, že protivládne prvky používajú hrozby, zastrašovanie, únosy a podpal'ačské útoky na zastrašovanie komunit a jednotlivcov, čím rozširujú svoj vplyv a kontrolu a zameriavajú sa na tých, ktorí spochybňujú ich autoritu a myšlienky.212

c) Civilisti s napojením na alebo vnímaní ako podporujúci ANSF / provládnych jednotiek

Protivládne prvky sa často údajne zameriavajú na civilistov, ktorí sú podozriví zo spolupráce s alebo zo "špionáže" pre provládne jednotky, vrátane ANSF.230

e) Humanitárni pracovníci a pracovníci v oblasti rozvoja

Protivládne prvky sa zameriavajú na civilistov, ktorí sú zamestnancami medzinárodných alebo afganských humanitárnych organizácií,233 vrátane afganských štátnych príslušníkov pracujúcich pre organizácie OSN,234 zamestnancov medzinárodných rozvojových agentúr, 235 zamestnancov národných a medzinárodných mimovládnych organizácií, 236 a vodičov nákladných vozidiel, **stavebných robotníkov** a jednotlivcov, ktorí sa podieľajú na banských projektoch a ďalších rozvojových projektoch.237 **Jedinci s týmito profili sú údajne zabíjaní, unášaní a zastrašovaní.**

g) Ostatní civilisti vnímaní ako podporujúci vládu alebo medzinárodné spoločenstvo

Správy uvádzajú, že protivládne prvky úmyselne zabíjajú civilistov, aby ich potrestali za to, že podporujú vládu, pričom zabíjanie má slúžiť ako varovanie pre ostatných.240 Protivládne prvky údajne používajú rôzne mechanizmy na varovanie civilistov pred podporou vlády vrátane textových správ, miestneho rádia, sociálnych médií a "nočných listov" (shab nameha).241 V miestach, kde si protivládne prvky neboli schopné získať verejnú podporu, údajne obťažujú a zastrašujú miestne komunity a vyribujú tresty miestnemu obyvateľstvu za ich podporu vlády.242 **Civilisti obvinení zo "špionáže pre vládu" sú údajne podrobení súhrnným súdnym procesom v paralelných a nezákonných súdnych konaniach vedených protivládnymi prvkami; trest za tieto údajné "zločiny" je zvyčajne poprava.**243¹

3. Muži bojového veku a deti v kontexte núteného náboru a náboru maloletých

¹ V roku 2015 UNAMA zdokumentovala 44 incidentov protivládnych prvkov vrátane Talibantu, **ako trestajú civilistov prostredníctvom paralelných justičných štruktúr za údajné porušenia práva šaria, vnímaných priestupkov a obvinenia zo špionáže.** UNAMA, Afganistan: Výročná správa 2015, Ochrana civilistov v ozbrojených konfliktoch, február 2016, <http://www.refworld.org/docid/56c17b714.html>, str. 50. **V roku 2014 Taliban uniesol 15 chlapcov a obvinil ich z toho, že sú vládnymi špiónmi.** Generálny tajomník OSN pre deti a ozbrojené konflikty: správa generálneho tajomníka z 5. júna 2015, A/69/926-S / 2015/409, <http://www.refworld.org/docid/557abf904.html>, ods. 36. V roku 2014 UNAMA zdokumentovala 12 incidentov, v ktorých protivládne prvky popravili 17 civilistov. Vo všetkých prípadoch, okrem jedného, keď nebolo možné ustáliť motív, boli unesení a popravení civilisti obvinení príslušními protivládnymi prvkami zo špionáže pre vládu alebo z podpory ANSF. **Napríklad 10. decembra 2014 bolo nájdené dekapitované telo civilistu v oblasti Shekha v okrese Deh Bala v provincii Nangarhar. Obyvatelia potvrdili, že muž bol civilným vodičom, ktorého Taliban obvinil zo špehovania a pomoci vláde.** Dňa 5. decembra 2014 skupina protivládnych prvkov uniesla štyroch mužov civilistov v okrese Deh Bala v provincii Nangarhar. **Miestni obyvatelia našli v decembri 2014 státe telá týchto štyroch obetí a uviedli, že miestni členovia Talibantu obvinili mužov zo špehovania a podpory vlády.** UNAMA, Afganistan: Výročná správa 2014, Ochrana civilistov v ozbrojených konfliktoch, február 2015, <http://www.refworld.org/docid/54e44e274.html>, s. 56.

Vo svetle vyššie uvedených skutočností sa UNHCR domnieva, že v závislosti od konkrétnych okolností prípadu muži v bojovom veku a deti žijúce v oblastiach pod účinnou kontrolou protivládnych prvkov alebo v oblastiach, kde sú vládne sily, protivládne prvky a/alebo ozbrojené skupiny pridružené k ISIS zapojené do boja o kontrolu, môžu potrebovať medzinárodnú ochranu utečencov z dôvodu ich príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo z iných relevantných dôvodov.

V závislosti od konkrétnych okolností prípadu môžu muži bojového veku a deti žijúce v oblastiach, v ktorých majú velitelia ALP dostatočne silné postavenie na násilný nábor členov komunity do ALP, rovnako potrebovať medzinárodnú ochranu utečencov z dôvodu ich príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo z iných relevantných dôvodov.

Muži bojového veku a deti, ktoré odolávajú nútenejmu náboru, môžu tiež potrebovať medzinárodnú ochranu utečencov na základe ich (imputovaného) politického názoru alebo iných relevantných dôvodov. V závislosti od konkrétnych okolností prípadu môžu rodinní príslušníci mužov a detí s týmto profílom potrebovať medzinárodnú ochranu na základe ich pridruženia s rizikovými osobami. "

Zdroj: <http://www.refworld.org/docid/570f96564.html>

Originál textu v anglickom jazyku:

1. Ecoi.net, General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul, 2017

“The key observation regarding the current situation in Afghanistan that guides all subsequent recommendations is that Afghanistan is not in a post-conflict situation, where sufficient stability exists to focus on institution-building and development-oriented activities, but a country undergoing a conflict that shows few signs of abating.” (UNGA, 10 August 2017, p. 3) [ii]

“The overall security situation has deteriorated over the past few years, as the Taliban have been able to influence and, to some extent, control ever larger parts of the country.” (UNGA, 10 August 2017, p. 4)

“Fighting between Afghan government and Taliban forces intensified through 2017, causing high numbers of civilian casualties.” (HRW, 18 January 2018)[iii]

“The security situation remained highly volatile, as the Taliban and Islamic State in Iraq and the Levant-Khorasan Province (ISIL-KP) showed continued capacity for inflicting mass casualties amid increased Afghan and international air strike.” (UNGA, 15 December 2017, p. 1)

“The security situation remained highly volatile, as conflict between government and anti-government forces continued throughout most of the country. The United Nations recorded 3,995 security-related incidents from 15 September to 15 November, representing a 4 per cent decrease compared with the same period in 2016. By 15 November, the United Nations had recorded more than 21,105 security-related incidents for the first 11 months of 2017, an increase of 1 per cent since 2016. The continuing high number of incidents is attributed mainly to armed clashes. In line with established trends, armed clashes accounted for the majority of security incidents, at 62 per cent, followed by improvised explosive devices, at 17 per cent. Targeted killings and abductions increased by 16 per cent compared with the same period in 2016. The eastern region experienced the highest number of incidents, followed by the southern region, with the two regions accounting for 56 per cent of all incidents. [...] (UN General Assembly, 15 December 2017, p. 5)

„The Afghan government’s district and population control deteriorated to its lowest level since SIGAR began analyzing district-control data in December 2015 and population-control data in September 2016. According to USFOR-A, approximately 56.8% of the country’s 407 districts are under Afghan government control or influence as of August 24, 2017 (...)” (SIGAR, 30 October 2017, p. 106)

After Kabul, the highest numbers of civilian casualties were recorded in Helmand, Nangarhar, Kandahar, Faryab, Uruzgan, Herat, Paktya, Kunduz, and Laghman provinces.” (UNAMA, 15 February 2018, p. 4)

“[T]he Government continued to face increasing challenges owing to the high levels of attrition in the Afghan National Army and the Afghan National Police as a result of casualties

and desertion as well as difficulties in securing new recruits, in particular at the officer entry level.” (UNGA, 15 September 2017, p. 5)

In Kabul province, UNAMA documented 1,831 civilian casualties (479 deaths and 1,352 injured) between January and December 2017, a 4 per cent increase compared to the year 2016. The leading cause for civilian casualties in the province were suicide and complex attacks, followed by improvised explosive devices (IEDs) and targeted/deliberate killings. (UNAMA, 15 February 2018, p. 67)

Taliban

“The Taliban is an umbrella organization comprising loosely connected insurgent groups, including more or less autonomous groups with varying degrees of loyalty to the leadership and the idea of The Islamic Emirate of Afghanistan. The Taliban’s organisational structure is hierarchical, with an Amir ul - Muminin (Commander of the Faithful) on the top. He gives moral, religious and political statements, oversees judges, courts, and political commissions, assigns shadow governors and is in command of the military organization.” (Landinfo, 13 May 2016, p. 4)[viii]

“The total manpower of the Taliban, including combatants and support elements, exceeds 200,000. The fighters are about 150,000, of whom around 60,000 are in fulltime, mobile units and the rest are local militias. The mobile units are mostly based in Pakistan and Iran and deploy to Afghanistan during the fighting season [...].” (Giustozzi, 23 August 2017, p. 12)[ix]

Zdroj: <https://www.ecoi.net/en/countries/afghanistan/featured-topics/general-security-situation-in-afghanistan-and-events-in-kabul/>

2. UNHCR, International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan 12 March 2018 – Vienna, Austria

,,The use of improvised explosive devices (IEDs) by Anti-Government Elements accounted for most civilian casualties in 2017 (40%) – including suicide bombs and pressure-plate devices in civilian populated areas, often targeting specific communities perceived to oppose AGEs, while a further 11% of casualties were attributed to deliberate killings. Approximately 33% of civilian casualties were caused by shooting or cross-fire during ground clashes between AGEs and government forces.

While civilians in the Southern Region have consistently suffered the highest number of casualties since 2009, the Central Region (including Kabul city) has seen a dramatic rise in the number of civilian casualties since 2014, becoming the second most dangerous region of Afghanistan for civilians in 2016 and 2017.

Neither Kabul nor Herat city were safe for civilians in 2017, with both cities reporting hundreds of civilian casualties (Kabul city > 1,600, representing a 17% increase compared to 2016).

Throughout 2017, UNAMA continued to record the abduction of civilians by Anti-Government Elements, documenting 255 incidents involving the abduction of 1,005 civilians (resulting in the death of 76 and injury to 17).

Men of fighting age, children at risk of forced recruitment: In areas controlled or contested by AGEs, families may be obliged to provide a man or boy to fight with the armed group, and/or illegal taxation. Adolescent boys and young men face a heightened risk of forced recruitment.

Individuals perceived to support the Government or international community may include civilians in areas under government control, as well as civilians working for the government, national NGOs or international community, and their family members.

International law does not require threatened individuals to exhaust all options within their own country first before seeking asylum; that is, it does not consider asylum to be the last resort. The 1951 Convention does not require or even suggest that the fear of being persecuted need always extend to the whole territory of the refugee's country of origin.

"The claimant must be able to find safety and security and be free from danger and risk of injury. This must be durable, not illusory or unpredictable. In most cases, countries in the grip of armed conflict would not be safe for relocation, especially in light of shifting armed fronts which could suddenly bring insecurity to an area hitherto considered safe."

In Afghan society, living alone is assumed to be negatively associated with inappropriate behavior; eg. the consumption of alcohol or illicit relations. This perception applies to both women and men. Consequently, Afghans without family or an established community network could not reasonably relocate to Kabul or other cities.

The deteriorating security situation and lack of absorption capacity pose significant reintegration challenges for returnees and IDPs. Key protection risks include lack of access to adequate shelter, healthcare, education, and documentation; lack of viable livelihood opportunities resulting in negative coping mechanisms (e.g. exploitative working conditions, child labour, early or forced marriage, debt); threats of violence and forced recruitment by AGEs; and death or injury from improvised explosive devices (IEDs) and explosive remnants of war (especially among children).

Conclusion:

Widespread and escalating conflict causing record civilian casualties especially in Kabul, forced displacement in every region, increase in violence and targeted killings with impunity.

Internal protection alternatives (eg. in Kabul, Herat) are not "relevant and reasonable" in the absence of family support or an effective community network.

AGEs control or contest almost half the country, young men and boys targeted by parties to the conflict based on perceived support/opposition, high risk of forced recruitment.“

Zdroj: https://www.ecoi.net/en/file/local/1426865/90_1521184267_unhcr-afg-ppt-aurvasi-patel-20180312-oegavn.pdf

3. EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Security Situation, December 2017

,, 1.6.4 Targeted killings and conflict-related abduction

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 542 civilian casualties (320 deaths and 222 injured) from 284 incidents of targeted killings perpetrated by AGEs, accounting for 10 % of all civilian casualties. (312). In October 2017, UNAMA documented ‘disturbing trends of intentional killings targeting religious leaders, civilians perceived to support the Government or Afghan national security forces, and continued attacks against civilian Government workers and judicial and prosecutorial figures’ (313).

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 131 cases of abduction of civilians by AGEs resulting in 42 civilian casualties (34 deaths and eight injured) and the abduction of 467 civilians. During the same period in 2016, UNAMA recorded 198 incidents of abduction resulting in 86 civilian casualties (46 deaths and 40 injured) and the abduction of 1,141 civilians. According to UNAMA, ‘most incidents of abduction resulted in the release of the abducted civilians following mediation of local elders or payment of a ransom. Civilian deaths and injury during incidents of abduction mostly occurred from the use of violence during the abduction or escape attempts’ (314).

UNHCR stated in its eligibility guidelines (April 2016) the following on the Afghan state’s ability to protect civilians (332):

‘Even where the legal framework provides for the protection of human rights, the implementation of Afghanistan’s commitments under national and international law to promote and protect these rights in practice frequently remains a challenge. Afghan governance and the adherence to the rule of law are perceived as particularly weak, while public satisfaction with government performance and confidence in public institutions reportedly decreased sharply in 2015.

The capability of the Government to protect human rights is undermined in many districts by insecurity and the high number of attacks by AGEs. Rural and unstable areas reportedly suffer from a generally weak formal justice system that is unable to effectively and reliably adjudicate civil and criminal disputes. Government-appointed judges and prosecutors are reportedly frequently unable to remain in such communities, due to insecurity. High levels of corruption, challenges to effective governance and a climate of impunity are all reported by observers as factors that weaken the rule of law and undermine the ability of the State to provide protection from human rights violations’

Law enforcers are themselves often the victim of attacks (333).

Based on a household and expert survey to measure how the rule of law is experienced in practical, everyday situations in Kabul, Kandahar and Herat, the World Justice Project's 2016 Rule of Law Index, Afghanistan ranked 111 on a list of 113 countries in the world on overall rule-of-law scores (334).

Background on the conflict and actors in Laghman

According to ISW, Laghman is a province where the Taliban have traditionally maintained a high level of influence (1581). Similarly, Landinfo refers to Laghman (like its neighbouring provinces Kunar, Nuristan and Nangarhar) as a province where the Taliban and other insurgent groups have kept a strong foothold over many years. According to an international aid worker and media reports, quoted by Landinfo, most insurgent activity in Laghman is linked to the Taliban (1583). ICG reported in 2011 that an estimated 23 small groups of Taliban fighters were operating in the province, with each group comprising ten to 30 armed men. In Laghman's Pashtun-majority districts, the Taliban 'exploit tensions, focusing their recruiting efforts on tribal and political factionalism, alienation as a result of international operations, and local government rivalries' (1584).

From 1 September 2016 to 31 May 2017, Laghman province counted 1,226 security incidents (1592)

As reported by KP in March 2017, 'anti-government armed militant groups have increased their insurgency in some parts of the province during the recent years' (1594). The US Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction (SIGAR) notes that as of end of 2016, fighting between ANSF and AGEs was ongoing in Laghman (1595). The Danish Refugee Council (DRC) noted that in late 2016, there was an increased presence of opposition groups in the province (1596).

UNAMA documented a total of 210 civilian casualties (53 deaths and 157 injured) during the first half of 2017 in Laghman, a 58 % increase over the same period in 2016.

As for other types of incidents resulting in civilian victims or casualties, UNAMA noted that in November 2016, AGEs in Alishang district abducted a man and two boys, assuming that their family members worked for the government. The three were later released after negotiations through elders (1608). "

Zdroj: https://www.ecoi.net/en/file/local/1420598/1226_1514466342_easo-afghanistan-security-situation-2017.pdf

4. Amnesty International, FORCED BACK TO DANGER ASYLUM-SEEKERS RETURNED FROM EUROPE TO AFGHANISTAN, 2017

„The deterioration in the security situation witnessed in 2016 has persisted into 2017. In June 2017, the UN Secretary-General characterized the situation in Afghanistan as “intensively

volatile”³⁵ and the European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO) stated that the situation had “reverted to an increasingly acute humanitarian crisis.”³⁶

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 people injured).³⁸ Some of the key trends noted by UNAMA in the first six months of 2017 include:³⁹

- In the first half of 2017, the UN agency recorded more civilian deaths and injuries from suicide and complex attacks than in any previous six month period since the mission began systematic documentation of civilian casualties in 2009.*
- The majority of these casualties resulted from Anti-Government Elements using Improvised Explosive Device tactics in civilian-populated areas – particularly suicide bombs and pressure-plate devices.*
- 19% of all civilian casualties occurred in Kabul city.*
- Civilian casualties increased in 15 of Afghanistan’s 34 provinces, mainly due to increased attacks by Anti-Government Elements. UNAMA also stated that “of extreme concern” was the fact that “suicide and complex attacks caused 1,151 civilian casualties (259 deaths and 892 injured), a 15% increase compared to the first six months of 2016.”⁴⁰*

The UNAMA report went on to state that: “Of the 1,048 civilian casualties (219 deaths and 829 injured) documented in Kabul province, 94 per cent resulted from suicide and complex attacks carried out by Anti-Government Elements in Kabul city.”⁴¹ After Kabul, the nine provinces with the highest number of civilian casualties are: ⁴²

- Helmand (South)*
- Kandahar (South)*
- Nangarhar (East)*
- Uruzgan (South)*
- Faryab (North)*
- Herat (West)*
- Laghman (East)*
- Kunduz (North)*
- Farah (West)*

ALL PARTS OF THE COUNTRY AFFECTED

As the above list of provinces indicates, no part of Afghanistan is safe. Casualties have been documented from North to South and East to West. Moreover, the conflict is volatile and involves multiple groups that are constantly seeking to gain or regain territory, and whose actions can be unpredictable. A number of UN agencies and NGOs have underscored the wide-ranging nature of the conflict. In 2016 UNHCR reported that the conflict was increasingly affecting all parts of Afghanistan.⁴⁵

PERSECUTION

Persecution is not a localized threat. This serious human rights violation takes place across the country, regardless of whether the area is under the effective control of Pro-Government Forces or Anti-Government Elements.⁷⁴ In areas under the control of the government, State agents routinely perpetrate human rights violations.⁷⁵ Pro-government armed groups are responsible for abuses such as deliberate killings, assault, extortion and intimidation.⁷⁶ In

regions in which Anti-Government Elements are in control, human rights violations are widespread.⁷⁷ These include extrajudicial executions, torture and ill-treatment, as well as denials of the rights to free movement, freedom of expression, political participation, access to education and the right to health care.⁷⁸ Moreover, both sides of the conflict perpetrate human rights violations in areas outside their respective control.⁷⁹

Accountability for these abuses is rare. Afghanistan experiences high levels of corruption, a culture of impunity, and governance problems.⁸⁰ These factors combine to weaken the rule of law and undermine the Afghan government's ability to protect people from human rights violations.⁸¹ The government's capacity to uphold human rights is further undermined by insecurity, instability and frequent attacks by AntiGovernment Elements.⁸² Moreover, a number of State actors tasked with protecting human rights – including the local and national police forces – are themselves reportedly responsible for committing such abuses.⁸³

Conditions across Afghanistan are currently so volatile and dangerous that the required standards of relevance and reasonableness cannot be met, and the concept of IFA is factually unsound. As discussed at length in Chapter 2, Afghanistan is currently gripped by a non-international armed conflict between AntiGovernment Elements and Pro-Government Forces. Among the Anti-Government Elements are the Taliban and the group calling itself the Islamic State, but more than 20 armed groups are operating inside the country. UN expert reports and other sources provide evidence that the conflict in Afghanistan and the impact on civilians have gotten worse in the last two years. The conflict is unpredictable, and no part of the country can be considered durably safe. Beyond the generalized danger of death and injury in the conflict, Afghans are also at risk of persecution and of torture and other ill-treatment. Human rights violations against the civilian population take place in all parts of the country, regardless of who is in effective control of an area.¹⁷⁴“

Zdroj:

https://www.ecoi.net/en/file/local/1411051/1226_1507186005_asa1168662017english.pdf

5. EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Individuals targeted by armed actors in the conflict, December 2017

„Despite their ‘internal guidelines’ (layeha) against kidnapping for ransom, the Taliban is found to increasingly target financially well-off Afghan civilians. A UN report found that the mantle of ideological or political demands is used cover for pure moneymaking in many of these cases. However, not only rich Afghans are being kidnapped for ransom. Between 2003 and 2014, the UN reports that at Taliban checkpoints, individuals believed to be unsupportive of the insurgency are either executed on the spot or kidnapped in order to extract payments from their relatives (100). (See 1.1.5.4 Checkpoints)

1.1.5.2 Targeting

In 2016, UNAMA documented at least 2,719 civilian casualties – 871 deaths and 1,848 injured – as a result of attacks intentionally directed at civilians and civilian objects,

representing 24 per cent of all civilian casualties in 2016, or 39 per cent of all casualties attributed to AntiGovernment Elements (AGEs). This included tactics such as suicide attacks targeting peaceful protestors and those praying in mosques, as well as the targeted killing of specific individual civilians perceived not to support the AGEs, mostly by shooting or detonation of improvised explosive devices (IEDs) (103). In the first six months of 2017, UNAMA recorded even higher percentages of civilian casualties from attacks intentionally targeting civilians, noting that the 1,413 civilian casualties resulted from attacks carried out by AGEs intentionally targeting civilians. The 1,413 civilian casualties from such attacks comprised 27 per cent of all civilian casualties in the first half of 2017, or 40 per cent of all casualties attributed to AGEs. UNAMA noted that these figures are conservative as they do not count attacks directed at police or unknown targets, some of which may have been considered civilian objects at the time of targeting (104).

Not only did insurgents kill and wound civilians in 2016, they were responsible for 350 incidents of abduction, involving a total 1,858 targeted persons, frequently based on the suspicion of having a connection to the government, including government employees and off-duty Afghan National Security Forces (ANSF) members. Most of these abductees were released after payment of ransom or negotiations by elders, but 84 were also killed and 46 injured, mostly the off-duty members of ANSF, their family members, government staff, and people perceived to be government ‘spies’.

1.2 Targeted individuals

Targets of deliberate killings or abduction by insurgents in 2016 include, according to UNAMA, tribal elders, judicial staff, civilian government administration staff and civilians alleged to be government spies, but also civilians who refused to comply with insurgent instructions (148).

In 2017, UNAMA added to this list ‘civilians perceived to oppose Anti-Government Element values’ (149).

1.2.2.2 Accusation of supporting the government or spying

Targeting by the Taliban is not limited to those who are government employees, but also to those who are accused of being a supporter of the government (217). In 2013, UNAMA documented 246 attacks against civilians who had no official affiliation to government, NGOs or recognised civilian institutions (i.e. medical, education, elections, development programming). These attacks against civilians resulted in 532 civilian casualties. These incidents involved insurgents deliberately targeting civilians, including farmers, shopkeepers and students, whom they perceived as supportive of the government or national or international security forces (218). Sources report on the following examples:

- In August 2017, the Taliban allegedly kidnapped over 30 people from a village in Kandahar, killing several of them, on the accusation of supporting the government (219).

- In Herat's Gozara district, the Taliban stopped the car of three employees of road construction company and shot them on the spot (220).
- In Ghazni, the Taliban shut down the bazaar and threatened each shopkeeper to close his shop, because local police used to purchase goods in their shops (221).

Through their parallel judicial system, the Taliban also punished those they accused of being a spy, and passing on information on the Taliban to the government (222). According to Giustozzi, spying for the government is considered a crime per se, without the possibility to repent (223). Examples include:

- In March 2016, a custodian was shot and killed in front of the mosque where he worked. The Taliban claimed responsibility for the incident, alleging that the victim was working with the government intelligence services (224).
- In August 2016 in Kapisa, the Taliban accused a 20-year-old student of spying, kidnapped him, and killed him a week later (225).

An analyst of the Afghanistan Analysts Network stated in a 2016 interview with the Canadian IRB that even after relocation, wanted individuals that are located by the Taliban can be killed, depending on the political climate of the day and depending on the individual's profile (533).

According to two sources of the Canadian IRB, an assistant professor at the Institute of National Security and Counterterrorism at Syracuse University and the Director of the Program for Culture and Conflict at the Naval Postgraduate School in California, the Taliban have the capacity to track individuals after relocation, using their formal networks of local commanders and shadow governors, and their informal networks of mullahs (534). According to Giustozzi, even after relocating, wanted individuals are still 'at risk of being caught while travelling on the road at a Taliban check point' (536).

According to oral sources interviewed by IRB, the Afghan communities are very close-knit by nature, and Afghans know when a newcomer arrives in their community or passes through. A number of things impact a person's ability to conceal their background, such as 'tribal/local connections to elders and family, regional accent differences, last names which may refer to origin, religious affiliation and prayer rituals, and higher education profiles which may identify the individual as belonging to a higher social class' (537). According to an article by RFE/RL about the Taliban in the digital age, these familial and community networks are extended over social media, and through their knowledge of these close knit communities, the Taliban can follow a person online and harass them to quit their job over social media (538).

Not only does the Taliban survey any newcomer to the village or town they control, according to Giustozzi, they will also scrutinise those who travel to areas under government control, under the suspicion of spying for the government. 'Those travelling in or out of a Taliban area should be able to provide a convincing justification for their travels, better if backed up by some evidence of trading deals, medical needs etc. In the event of the Taliban looking for

culprits of spying in the government's favour, anybody suspected of having gone to the authorities would be at great risk' (541)

In Kabul, there are at least 1,500 spies and informers of the Taliban, according to Giustozzi's 2017 report for LandInfo, which was based primarily on interviews with Taliban sources. According to these sources, different networks within the Taliban have different surveillance assignments: the Haqqani network gathers information for special operations (large-scale attacks on high profiles), while the Peshawar Shura tracks wanted individuals. The Peshawar Shura is said to have around 500 spies and informers in Kabul. While the high profile attacks seem to take place largely in the city centre, the targeted killings, including the ones with magnetic IEDs, take place away from the city centre (547). In the wake of several frontal assaults on cities in the period 2015-2016, the Taliban are now seeking to infiltrate the cities in a more low profile manner, but on a larger scale than they have ever done before, according to Giustozzi (549)“

Zdroj:

https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_targeting_conflict.pdf

6. EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City, August 2017

,,3.2. Afghan National Army (ANA)

3.2.2.1. Mandate and structure

The ANA is mandated to provide external security but primarily serves to fight domestic insurgency and armed groups (717).

3.2.2.2. Capacity and effectiveness

According to SIGAR, Afghan security forces have 'not yet been capable of securing all of Afghanistan and has lost territory to the insurgency' (730). Insecurity intensified in 2016 with the Taliban exerting its influence (731), even in areas 'nominally under government control' (732). The number of districts under insurgent control increased during the last quarter of 2016, according to US authorities (733). In January 2017, US forces reported that approximately 57.2 % of the country's 407 districts were under Afghan government control or influence, a decrease from the 63.4 % reported in August 2016 and a 15 % decrease since November 2015 (734).

According to the Afghanistan Analysts Network (AAN), the security forces are under pressure from attrition and have weaknesses in 'combat readiness, logistics, air power, morale, intelligence capabilities, command and control'. The forces lack coherence and coordination and continue to violate human rights and cause civilian casualties. As a result, 'not only are the troops on the ground often not able or willing to effectively respond to Taliban attacks,

'they are also often poorly equipped, left to fend for themselves and faced with an unresponsive, indifferent and sometimes incompetent leadership wracked by political divisions, mistrust and corruption' (744)

3.4. Afghan National Police (ANP)

3.4.1. Mandate and structure

The ANP is overseen by the Ministry of Interior and is responsible for internal order and security (775)

3.4.3. Access and effectiveness

Police response is characterised by sources as unreliable and inconsistent (818). In order to trigger a response from police in Herat City, Mazar, and Kabul City, a very serious crime has to have taken place, such as murder (819), or involving victims who are wealthy or well-positioned people (820).

The MoI was impacted by integrity problems such as allegedly widespread corruption, underperformance and abuse of power by officers of the ANP (832).

Freedom House reports that corruption is 'rampant,' noting that the deterioration of security has contributed to impunity for corrupt practices (839). IWA reports that corruption in Afghanistan's defence and security institutions has 'severely impacted' the ability of these forces to provide security and government legitimacy (840). SIGAR noted that among Afghans who had contact with police in 2016, 48 % say they paid a bribe, down from 53 % in 2015 (841). Reportedly 90 % of Afghans encounter corruption in their daily lives with most problems stemming from having to pay bribes to police and government officials (842).

3.5. Formal justice system

In terms of people's ability to access civil and criminal justice, the World Justice Project found that the factors most heavily impacting these sectors of the judiciary were corruption, discrimination, and improper political influence. With respect to 'absence of corruption' as an indicator, the judiciary and legislature were most cited as impacted by corruption, while the executive branch and police/military fared better (1052). A lack of funding, personnel and adequate training, as well as bias and threats to security, also beset the justice sector(1053). The 2016 mid-year report of the Ministry of Justice, published in September 2016, identifies the main problems affecting the justice system, including insecurity in the provinces, a lack of legal aid personnel, lack of facilities and offices, and weak cooperation between police, prosecutors and courts (1054). The AIRHC also identified a number of barriers to access to justice in 2015 including a lack of precise investigation to detect crimes, corruption in the courts and justice system, a lack of administrative personnel, inactive attorney offices in some districts, inactive primary courts, lack of access to lawyers, influential and powerful individuals influencing the judiciary, lack of prosecution of offenders and arbitrary detention (1055).“

Zdroj:

https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_COI_Afghanistan_IPA_August2017.pdf

7. UNHCR ELIGIBILITY GUIDELINES FOR ASSESSING THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF ASYLUM-SEEKERS FROM AFGHANISTAN, 19 April 2016

,,A. Potential Risk Profiles

1. Individuals Associated with, or Perceived as Supportive of, the Government and the International Community, Including the International Military Forces

AGEs are reported to systematically target civilians who are associated with, or who are perceived to be supporting the Afghan Government, Afghan civil society and the international community in Afghanistan, including the international military forces and international humanitarian and development actors.²⁰

Among the primary targets of such attacks are national and local political leaders, government officials, teachers and other civil servants, off-duty police officers, tribal elders, religious leaders, women in the public sphere, civilians accused of spying for pro-government forces, human rights activists, humanitarian and development workers, and construction workers.²⁰

On 22 April 2015, the Taliban announced that, as in previous years, the spring offensive would target government officials and others perceived as supportive of the government and the international community.²⁰⁸ Despite a stated intention by the Taliban to reduce civilian casualties,²⁰⁹ there are continued reports of the Taliban specifically targeting civilians and objects protected under international humanitarian law.²¹⁰

Apart from targeted killings, AGEs are also reported to use threats, intimidation, abductions and arson attacks to intimidate communities and individuals and thus extend their influence and control, targeting those who challenge their authority and ideas.²¹²

c) Civilians Associated with or Perceived as Supportive of the ANSF / pro-government forces

AGEs are widely reported to target civilians who are suspected of collaborating with, or “spying for” pro-government forces, including the ANSF.^{230²}

² In 2015, UNAMA documented 44 incidents of AGEs punishing civilians for alleged infractions of Sharia law, perceived offences, and allegations of spying. UNAMA, Afghanistan: Annual Report 2015, Protection of Civilians in Armed Conflict, February 2016, <http://www.refworld.org/docid/56c17b714.html>, p. 50. UNAMA reported that the killing of abductees often follows accusations of spying for pro-government forces. UNAMA, Afghanistan: Midyear Report 2015, Protection of Civilians in Armed Conflict, August 2015, <http://www.refworld.org/docid/55c1bdc4d.html>, p. 61. In 2014, UNAMA documented 11 incidents in which AGEs beheaded 16 civilians, accusing them of spying for the Government or punishing them for supporting Afghan national security forces. For example, on 26 August 2014 AGEs beheaded a local mullah in Farah province who had reportedly continued to deliver funeral prayers for Afghan security forces despite threats from the

e) Humanitarian Workers and Development Workers

AGEs are reported to target civilians who are employees of international or Afghan humanitarian organizations,²³³ including Afghan nationals working for UN organizations;²³⁴ employees of international development agencies;²³⁵ employees of national and international non-governmental organizations (NGOs);²³⁶ and truck drivers, **construction workers** and individuals involved in mining projects and other development projects.²³⁷ **Individuals with these profiles are reported to have been killed, abducted, and intimidated.**

g) Other Civilians Perceived as Supporting the Government or the International Community

AGEs are reported to kill civilians deliberately to punish them for supporting the government, with the killings intended to serve as a warning to others.²⁴⁰ AGEs are also reported to use different mechanisms to warn civilians against supporting the Government, including text messages, local radio broadcasts, social media and “night letters” (*shab nameha*).²⁴¹ In locations where AGEs have been unable to win public support, they are reported to harass and intimidate local communities, and to mete out punishments against the local population for supporting the Government.²⁴² **Civilians accused of “spying for” the Government are reportedly subjected to summary trials in parallel and illegal judicial procedures operated by AGEs; the punishment for such alleged “crimes” is usually execution.**²⁴³

3. Men of Fighting Age, and Children in the Context of Underage and Forced Recruitment

In light of the foregoing, UNHCR considers that, depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGEs, or in areas where pro-government forces, AGEs and/or armed groups affiliated to ISIS are

Taliban. UNAMA, Afghanistan: Annual Report 2014, Protection of Civilians in Armed Conflict, February 2015, <http://www.refworld.org/docid/54e44e274.html>, p. 56. IDPs profiled by the National IDP Task Force during 2015 reported being subjected to harassment and intimidation by AGEs due to their perceived support of the government and pro-government forces. See for example UNHCR, Afghanistan: Conflict-Induced Internal Displacement Monthly Update, September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565554b14.html>. The Taliban have reportedly threatened and killed people for using government-run telecom services, on the basis that such people were suspected of spying for the government. Pajhwok News, Kapisa Residents Resent Taliban Ban Salam Operations, 17 January 2016, <http://www.pajhwok.com/en/2016/01/17/kapisa-residents-resent-taliban-ban-salamoperations>.

³ In 2015, UNAMA documented 44 incidents of AGEs, including Taliban, punishing civilians through parallel justice structures for alleged infractions of Sharia law, perceived offences, and allegations of spying. UNAMA, Afghanistan: Annual Report 2015, Protection of Civilians in Armed Conflict, February 2016, <http://www.refworld.org/docid/56c17b714.html>, p. 50. In 2014, the Taliban abducted 15 boys, accusing them of being Government spies. UN Secretary-General, Children and Armed Conflict: Report of the Secretary-General, 5 June 2015, A/69/926-S/2015/409, <http://www.refworld.org/docid/557abf904.html>, para. 36. In 2014, UNAMA documented 12 incidents in which AGEs beheaded 17 civilians. In all but one incident, where the motive could not be ascertained, the civilians who were abducted and beheaded were accused by the responsible AGEs of spying for the Government or supporting the ANSF. For example on 10 December 2014, the beheaded body of a civilian was found in the Shekha area of Deh Bala district, Nangarhar province. Residents confirmed that the man was a civilian driver whom the Taliban had accused of spying and assisting the Government. On 5 December 2014, a group of AGEs abducted four civilian men in Deh Bala district, Nangarhar province. Local residents found the beheaded bodies of the four victims on 8 December 2014 and stated that local Taliban had accused the men of spying and supporting the Government. UNAMA, Afghanistan: Annual Report 2014, Protection of Civilians in Armed Conflict, February 2015, <http://www.refworld.org/docid/54e44e274.html>, p. 56.

engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group or other relevant grounds.

Depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas where ALP commanders are in a sufficiently powerful position to forcibly recruit community members into the ALP may equally be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group or other relevant grounds.

Men of fighting age and children who resist forced recruitment may also be in need of international refugee protection on the ground of their (imputed) political opinion or other relevant grounds. Depending on the specific circumstances of the case, family members of men and children with this profile may be in need of international protection on the basis of their association with individuals at risk.“

Zdroj: <http://www.refworld.org/docid/570f96564.html>